

31. przypomina pozytywne doświadczenia UE na polu ochrony praw mniejszości i pokojowego rozwiązania konfliktów granicznych;
32. wzywa kraje AKP i UE do uznania pozytywnego wpływu Aktu Założycielskiego Unii Afrykańskiej, który stanowi, że rządy dochodzące do władzy w nielegalny sposób nie mogą uczestniczyć w działalności Unii Afrykańskiej;
33. uważa, że afrykański mechanizm wzajemnej oceny skutecznie usprawnia działanie instytucji demokratycznych, które wspierają różnorodność i odpowiedzialne zarządzanie; wzywa regionalne i subregionalne organizacje w krajach AKP do poświęcenia większej uwagi problemom mniejszości;
34. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP-UE, Komisji Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrkańskiemu oraz parlamentom krajowym i regionalnym, Komisji Europejskiej, organizacjom ONZ i organizacjom regionalnym oraz prezydencji UE i Unii Afrykańskiej..

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) oraz ich wpływu na kraje AKP

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE

- na posiedzeniu w Pradze (Republika Czeska) w dniach 6-9 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając art. 178 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowę z Kotonu) ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję ⁽³⁾ 11. posiedzenia sesji zwyczajnej zgromadzenia głów państw i szefów rządów krajów Unii Afrykańskiej, które odbyło się w Szarm el-Szejk w Egipcie, w dniach od 30 czerwca do 1 lipca 2008 r., w sprawie sprawozdania w sprawie umowy o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając deklarację 10. posiedzenia sesji zwyczajnej zgromadzenia głów państw i szefów rządów krajów Unii Afrykańskiej, które odbyło się w Addis Abebie, w dniach od 31 stycznia do 2 lutego 2008 r., w sprawie sprawozdania w sprawie porozumienia o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając „deklarację z Akry” przyjętą w dniu 3 października 2008 r. podczas VI szczytu szefów państw i rządów krajów AKP ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 kwietnia 2005 r. pt. „Spójność polityki na rzecz rozwoju – przyspieszanie postępu w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 9 kwietnia 2009 r. w Pradze (Republika Czeska).

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ AU/Dec. 197(XI)

⁽⁴⁾ AKP/28/025/08

⁽⁵⁾ COM(2005) 134 final

- uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych Unii Europejskiej (GAERC) z maja 2005 r., dotyczące milenijnych celów rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽²⁾,
- uwzględniając Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽³⁾,
- uwzględniając wnioski z 2870-ego unijnego posiedzenia Rady ds. Stosunków Zewnętrznych z dni 26 i 27 maja 2008 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając rezolucję Rady Ministrów AKP-UE przyjętą w dniu 13 czerwca 2008 r. w Addis Abebie,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. zatytułowany „Od Kairu do Lizbony – Partnerstwo strategiczne między UE i Afryką” (COM(2007)0357),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
- uwzględniając art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT),
- uwzględniając deklarację milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., określającą milenijne cele rozwoju jako ustanowione wspólnie przez wspólnotę międzynarodową kryteria zwalczania ubóstwa,
- uwzględniając deklarację z drugiej konferencji afrykańskich ministrów ds. integracji, przyjętą w dniach 26-27 lipca 2007 r. w Kigali w Rwandzie,
- uwzględniając deklarację 4. i 5. konferencji ministrów handlu Unii Afrykańskiej, która odbyła się w Addis Abebie w dniu 3 kwietnia 2008 r. i 2 marca 2009 r. w sprawie porozumień o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając sprawozdanie przedstawione przez Christiane Taubira, posłankę do francuskiego Zgromadzenia Narodowego, z dnia 16 czerwca 2008 r. zatytułowane: „Les Accords de Partenariat Économique entre l'Union européenne et les pays ACP. Et si la Politique se mêlait enfin des affaires du monde?” (umowy o porozumieniu gospodarczym pomiędzy Unią Europejską a krajami AKP),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 26 września 2002 r. w sprawie zalecenia dla Komisji dotyczącego negocjacji do umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami AKP ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wpływu umów o partnerstwie gospodarczym na rozwój ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23.05.07 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ 9266/05

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1-154.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 305.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 121.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12.12.07 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym: trudności i szanse ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie przeglądu negocjacji dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając deklarację z Kigali w sprawie sprzyjających rozwojowi umów o partnerstwie gospodarczym, zatwierdzoną w dniu 20 listopada 2007 r. ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Gospodarczego, Finansów i Handlu (AKP-UE 100.463/07/fin.),
- A. mając na uwadze, że art. 36 ust. 1 umowy z Kotonu zawiera porozumienie pomiędzy Unią Europejską a państwami AKP dotyczące zawarcia umowy o handlu, zgodnej z zasadami WTO, której celem będzie stopniowe usuwanie barier handlowych oraz nasilenie współpracy we wszystkich dziedzinach związanych z handlem,
- B. mając na uwadze jednak, że art. 37 ust. 3 tej samej umowy stanowi, że „okres przygotowawczy zostanie wykorzystany na tworzenie możliwości w sektorze państwowym i prywatnym krajów AKP”,
- C. mając na uwadze, że w tym samym roku rozpoczęły się negocjacje Unii Europejskiej z grupą państw AKP w kwestiach o znaczeniu ogólnym, po których nastąpiły odrębne negocjacje UE z sześcioma regionami UPG (regionem Karaibów, Afryki Zachodniej, Afryki Środkowej, Afryki Południowo-Wschodniej, państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) tworzącymi unię celną (SADC-minus) i regionem Pacyfiku),
- D. mając na uwadze, że 15 państw członkowskich Karaibskiego Forum Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (CARIFORUM) parafowało porozumienie o partnerstwie gospodarczym z UE i jej państwami członkowskimi w dniu 16 grudnia 2007 r.,
- E. mając na uwadze, że 18 państw afrykańskich, z których 8 to kraje najsłabiej rozwinięte (LDC), parafowało w listopadzie i grudniu 2007 r. wyjściowe umowy o partnerstwie gospodarczym, podczas gdy pozostałe 29 afrykańskich krajów AKP, z których trzy nie należą do krajów najsłabiej rozwiniętych, nie parafowało żadnych UPG, oraz mając na uwadze, że Republika Południowej Afryki już podpisała umowę w sprawie handlu, rozwoju i współpracy, systemu handlu z Unią Europejską zgodnego z regułami WTO,
- F. mając na uwadze, że Papua Nowa Gwinea i Fidzi, nienależące do grupy najsłabiej rozwiniętych krajów AKP, parafowały w dniu 23 listopada 2007 r. przejściową umowę o porozumieniu gospodarczym, podczas gdy pozostałe państwa regionu Pacyfiku należące do AKP (sześć państw należących do grupy krajów najsłabiej rozwiniętych i siedem państw do niej nienależących) nie parafowały żadnej UPG,
- G. mając na uwadze, że w 2008 r. podpisano jedynie umowy między państwami CARIFORUM i UE oraz umowy przejściowe między UE i Wybrzeżem Kości Słoniowej oraz UE i Kamerunem,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0614.

⁽³⁾ Dz.U. C 120 z 1.3.2008, s. 16-22.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 330 z 1.3.2008, s. 36-40.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 58 z 1.3.2008, s. 44-46.

- H. mając na uwadze, że UE stosuje od 1 stycznia 2008 r. ustalenia dotyczące importu w odniesieniu do produktów pochodzących z krajów AKP, które parafowały UPG lub wyjściowe UPG, zgodnie z tymi ustaleniami ⁽¹⁾,
- I. mając na uwadze, że regiony Afryki i Pacyfiku nadal prowadzą negocjacje z Unią Europejską w celu zawarcia pełnych EPA, mając również na uwadze, że połowa krajów AKP jeszcze nie zaczęła podpisywać tych umów,
- J. mając na uwadze, że państwa AKP wyraziły obawy dotyczące „kontrowersyjnych klauzul” we początkowych umowach o partnerstwie gospodarczym i zażądały zajęcia się nimi przed podpisaniem umów,
- K. mając na uwadze, że wszystkie strony wielokrotnie utrzymywały, że umowy o partnerstwie gospodarczym muszą być instrumentami rozwoju wspierającymi trwały rozwój, integrację regionalną i obniżanie poziomu ubóstwa w państwach AKP,
- L. mając na uwadze, że koszty dostosowania wynikające z umów o partnerstwie gospodarczym będą miały znaczny wpływ na rozwój krajów AKP, który, będąc trudnym do przewidzenia, obejmować będzie bezpośredni wpływ ze względu na utratę wpływów z opłat celnych i pośredni wpływ ze względu na koszty konieczne do dostosowania i wsparcia społecznego w obszarach zatrudnienia, zwiększania umiejętności, produkcji, dywersyfikacji eksportu oraz reformy zarządzania finansami publicznymi,
- M. mając na uwadze, że 21 krajów AKP, z których niektóre jeszcze nie podpisały umów o partnerstwie gospodarczym, przeznaczyły konkretne sumy na środki towarzyszące EPA w swoich krajowych programach inżynieryjnych na 10. Europejski Fundusz Rozwoju (EDF),
- N. mając na uwadze, że wpływ EPA na rozwój w krajach AKP może w pewnych przypadkach czasowo przyczynić się do:
- ograniczania przychodów celnych netto oraz jego wpływu na budżet państw AKP,
 - problemów integracji regionalnej pomiędzy regionalnymi blokami AKP ze względu na inicjację umów tymczasowych, co może utrudnić konieczne utworzenie ram dla zintegrowanego rozwoju gospodarczego, które mogą się przyczynić do wzrostu gospodarczego w krajach AKP,
 - poprawy podaży w gospodarkach krajów AKP i dostarczenia klientom importowanych produktów unijnych,
 - zwiększenia eksportu z państw AKP do UE poprzez między innymi ulepszone reguły pochodzenia, co przyczyniłoby się do wzrostu gospodarczego, zwiększonego zatrudnienia i podniesionych dochodów państwa, które mogłyby zostać wykorzystane do finansowania instrumentów socjalnych,
 - integracji regionalnej w regionach AKP, która może polepszyć ramy rozwoju gospodarczego i przyczyniłaby się w związku z tym do wzrostu gospodarczego,
 - skutecznego wykorzystania finansowania pomocy na rzecz wymiany handlowej w powiązaniu z EPA,
 - wdrożenia środków dotyczących reform i środków reagowania w krajach AKP, zwłaszcza w odniesieniu do zarządzania finansami publicznymi, gromadzenia należności celnych oraz ustanowienia nowego systemu wpływów z podatków,
- O. mając na uwadze, że handel w obrębie regionów AKP i pomiędzy nimi oraz pomiędzy krajami AKP i innymi krajami rozwijającymi się (współpraca handlowa Południe-Południe) może przynieść ważne pozytywne skutki dla rozwoju krajów AKP,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.)

- P. mając na uwadze, że jednym z wyrażonych celów umowy z Kotonu jest uczynienie z EPA instrumentów promowania zrównoważonego rozwoju, likwidacji ubóstwa, stopniowej integracji gospodarek regionu AKP z gospodarką światową oraz umacniania integracji regionalnej;
- Q. mając na uwadze oświadczenie przewodniczącego Komisji Europejskiej Josego Manuela Barrosa na szczycie UE-Afryka w grudniu 2007 r. w Lizbonie, według którego „istniałaby możliwość zmiany przepisów umów o partnerstwie gospodarczym podpisanych między dwoma stronami w trakcie ostatnich kilku miesięcy”;
- R. mając na uwadze, że ludność krajów AKP najciężiej odczuwa światowy kryzys finansowy i żywnościowy oraz że zaangażowanie na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju konieczne jest bardziej niż kiedykolwiek indziej,
1. wzywa państwa członkowskie do przestrzegania swoich zobowiązań w zakresie zwiększenia oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA), aby pomóc w spełnianiu wymogów związanych z budowaniem potencjału handlowego, co umożliwi stworzenie środków towarzyszących w postaci regionalnych pakietów pomocy na rzecz wymiany handlowej dla wdrożenia EPA mając na uwadze ich pozytywny wpływ na rozwój; podkreśla fakt, iż podpisanie EPA nie stanowi warunku otrzymania środków pomocowych na rzecz wymiany handlowej;
 2. podkreśla, że UPG są narzędziem rozwoju, który powinien odzwierciedlać jednocześnie interesy oraz potrzeby krajowe i regionalne krajów AKP w celu zmniejszenia ubóstwa, realizacji MCR oraz przestrzegania podstawowych praw człowieka, takich jak prawo do wyżywienia lub prawo dostępu do podstawowych usług publicznych; nalega, aby Rada, Komisja i rządy państw członkowskich UE dołożyły wszelkich starań, aby przywrócić atmosferę zaufania, wzajemnego szacunku i bezpieczeństwa, która pogorszyła się w trakcie negocjacji;
 3. a) przypomina instytucjom i rządóm państw członkowskich UE, że ani zawarcie UPG, ani odstąpienie od takiej umowy nie powinno prowadzić do tego, by kraj AKP mógł znaleźć się w mniej korzystnej sytuacji, niż ta, która wynikała z przepisów handlowych na mocy umowy z Kotonu;
 - b) wzywa Unię Europejską, aby oprócz Europejskiego Funduszu Rozwoju udostępniła przewidywalne dodatkowe środki, odpowiednie do pokrycia kosztów dostosowania, zwiększenia możliwości oferty oraz wzmocnienia infrastruktury, zdolności regulacyjnej, konkurencyjności oraz wzajemnych połączeń krajowych i regionalnych,
 - c) domaga się ponadto, aby Unia Europejska nie uzależniała wypłaty środków z dziesiątego EFR i pomocy na rzecz wymiany handlowej od podpisania pełnej umowy o partnerstwie gospodarczym;
 4. podkreśla, że zgodność z kryteriami WTO, określona w art. XXIV GATT, odnosi się jedynie do handlu towarami i wymaga liberalizacji „znacznej części handlu w odpowiednim okresie”, oraz wzywa Radę i Komisję, aby przyjęły wszelkie propozycje krajów AKP dotyczące wyłącznie handlu towarami, zgodne z wymogami WTO;
 5. nalega, by państwa AKP i Komisja Europejska w najlepszy sposób wykorzystały fundusze udostępnione na pomoc na rzecz wymiany handlowej w celu wsparcia procesu reform w obszarach kluczowych dla rozwoju gospodarczego; nalega na usprawnienie w razie konieczności infrastruktury, aby skuteczniej korzystać z możliwości oferowanych przez UPG; na kompensowanie utraty netto wpływów z opłat celnych oraz zachęcanie do reformy podatkowej, tak by nie ograniczać inwestycji publicznych w sektory społeczne; na inwestowanie w łańcuch produkcji w celu dywersyfikacji produkcji przeznaczonych na eksport; oraz na produkowanie towarów eksportowych o większej wartości dodanej;
 6. potwierdza swoją opinię, że EPA nie powinny być finansowane w ramach tego instrumentu, lecz w ramach dodatkowej pomocy na rzecz handlu, do której Unia Europejska zobowiązała się w 2005 r., tj. 2 mld euro rocznie począwszy od 2010 r., z czego 50 % na rzecz państw AKP; sprzeciwia się jakimkolwiek warunkom związanym z UPG przy przyznawaniu pomocy europejskiej i zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, że dostęp do środków dziesiątego EFR nie będzie zależał od wyników ani tempa negocjacji;

7. podkreśla, że obiecane przez państwa członkowskie zwiększenie oficjalnej pomocy rozwojowej powinno przede wszystkim służyć zdwojeniu starań na rzecz realizacji MCR w krajach AKP najbardziej dotkniętych skutkami światowego kryzysu finansowego i żywnościowego, który stanowił i nadal stanowi poważne zagrożenie dla wyników osiągniętych w ramach realizacji tych celów;
8. podkreśla również, że wszystkie umowy powinny przestrzegać asymetrii na korzyść krajów AKP, zarówno w odniesieniu do szeregu danych produktów, jak i okresów przejściowych, oraz że UPG powinny dawać konkretne gwarancje ochrony sektorów wrażliwych, wskazanych przez kraje AKP;
9. alarmuje, że WE jest w trakcie zawierania umowy w sprawie bananów z preferowanymi krajami dostawcami w Ameryce Łacińskiej, co zagrazi rentowności przemysłu bananowego krajów AKP a w szczególności zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu i społecznemu niewielkich i chwiejnych gospodarek; wzywa Komisję Europejską do zagwarantowania, że zostaną podjęte środki ochrony źródeł utrzymania drobnych hodowców bananów, którzy znajdują się w najniekorzystniejszej sytuacji;
10. podkreśla, że środki wsparcia wynikające z EPA powinny uwzględniać znaczenie dla rozwoju krajów AKP integracji regionalnej i stosunków gospodarczych z innymi krajami rozwijającymi się;
11. a) nalega, by Komisja pozwoliła krajom AKP na ponowne negocjowanie kontrowersyjnych klauzul przed podpisaniem końcowych umów regionalnych by dać negocjatorom krajów AKP wystarczająco dużo czasu na ocenę umów oraz przedstawienie sugestii przed przyjęciem odpowiedniego porozumienia oraz udzielić im porady w każdej kwestii, którą uznają oni za stosowną; podkreśla zwłaszcza znaczenie uwzględnienia obaw państw będących stronami, ich parlamentów, władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego przy negocjowaniu pełnych EPA, których nie należy zawierać pod presją i w pośpiechu;
- b) zachęca Komisję Europejską do przeprowadzenia pełnych konsultacji z grupą AKP, zgodnie z art. 12 umowy z Kotonu, przed podjęciem jakiegokolwiek zobowiązania, które mogłoby mieć negatywny wpływ na integrację gospodarczą regionów AKP i na stosunki handlowe AKP-UE;
12. podkreśla, że umowy EPA powinny zawierać klauzulę przewidującą przegląd umów pięć lat po ich podpisaniu, z oficjalnym udziałem parlamentów krajowych, Parlamentu Europejskiego i podmiotów niepaństwowych, jak również bardziej restrykcyjne przepisy dotyczące kontroli i oceny, co umożliwi ocenę wpływu EPA na rozwój krajowy i regionalny oraz cel redukcji ubóstwa, nie tylko stopień zgodności z EPA; umowy EPA powinny również przewidywać mechanizm odwoławczy pozwalający na zmianę lub uchylenie każdego aspektu EPA, który zagraża procesowi regionalnej integracji lub zmniejsza szanse redukcji ubóstwa czy osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;
13. a) nalega, by rządy krajów AKP wdrożyły konieczne reformy pozwalające na kontynuowanie starań zmierzających do osiągnięcia praworządności, zwłaszcza w dziedzinie administracji publicznej, w obszarach takich jak zarządzanie finansami publicznymi, pobieranie opłat celnych, system dochodów podatkowych, walka z korupcją i nieprawidłowe zarządzanie;
- b) domaga się aktywnego udziału w procesie negocjacji wszystkich podmiotów, a w szczególności rządów i parlamentarzystów, oraz o większe zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w celu osiągnięcia konsensusu regionalnego przed podpisaniem pełnej UPG;
14. podkreśla, że należy zwiększyć przejrzystość negocjacji oraz ich wyników, aby umożliwić decydom politycznym, parlamentarzystom oraz przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego sprawowanie kontroli społecznej;
15. nalega, by instytucje i rządy państw członkowskich UE uczyniły, co w ich mocy, aby ponownie wprowadzić atmosferę pewności i zaufania, zburzoną w trakcie negocjacji;

16. podkreśla, że wdrażanie UPG winno być monitorowane przez organ parlamentarny, którego funkcjonowanie powinno się zapewnić na mocy treści UPG, oraz że ten organ parlamentarny powinien w każdym wypadku wywodzić się ze Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE i jego organów, i powinien pozostawać z nim ściśle związany, bądź stanowić jego część, aby uwzględnić wpływ UPG na gospodarki państw AKP, zgodnie z umową o partnerstwie z Kotonu;
17. podkreśla w szczególności kluczową rolę parlamentów krajowych i podmiotów niepaństwowych w kontroli i nadzorze nad EPA i zwraca się o ich systematyczne zaangażowanie w proces odbywających się negocjacji; wymaga to jasno określonego kalendarza przyszłych negocjacji, przyjętego przez kraje AKP i UE, opartego na partycypacyjnym podejściu;
18. zaleca, aby Parlament Europejski w miarę możliwości zaczekał na opinię parlamentów AKP w sprawie wyników negocjacji dotyczących EPA i wziął ją pod uwagę, zanim wyda zgodę;
19. a) uważa, że regionalne dokumenty strategiczne EFR oraz regionalne programy orientacyjne powinny obejmować ważne, systematyczne i należyście rozważone wsparcie dla wdrażania UPG, biorąc pod uwagę konieczny proces reform, które przyczyniłyby się do sukcesu UPG;
- b) nalega, aby dokumentacja pełnych umów o partnerstwie gospodarczym uwzględniała wszelkie projektowane straty dochodów oszacowane w analizie wpływu na poziomie każdego regionu i każdego państwa AKP, oraz by przygotowano przepisy dotyczące ich renegocjacji w razie potrzeby;
- c) zwraca się do wszystkich regionów AKP o zorganizowanie w jak najkrótszym terminie warsztatów na temat dokumentów dotyczących strategii regionalnej oraz regionalnych programów orientacyjnych EFR w celu oceny ich wpływu na wdrożenie EPA;
- d) wzywa Unię Europejską i państwa AKP do uwzględnienia w umowach o partnerstwie gospodarczym obecnego kryzysu światowego, aby zmniejszyć wpływ, jaki pogorszenie światowej koniunktury gospodarczej będzie miało na kraje AKP;
20. podkreśla, że podpisanie umowy przejściowej przez dane państwo AKP nie powinno zaciążyć na możliwości zawarcia przez regiony AKP pełnego UPG z UE, które uwzględni kwestię rozwoju, starania integracyjne gospodarek regionalnych oraz ugruntuje współpracę między państwami AKP a państwami Unii Europejskiej;
21. ponownie podkreśla konieczność wskazania towarów o znaczeniu strategicznym, które należy wykluczyć z zakresu liberalizacji handlu;
22. stwierdza, że należy przywrócić w duchu łączącego nas partnerstwa zaufanie między krajami AKP a krajami UE, zachwiane w wyniku negocjacji UPG;
23. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP-UE, Parlamentowi Europejskiemu, Komisji Europejskiej, prezydencji Rady, Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, parlamentom krajowym i regionalnym oraz organizacjom regionalnym państw AKP-UE.